

В славнім місті Петербурзі,
Недалеко від Неви,
Із болота виглядає
Хата бідної вдови.

Стара хата зо вдовою
Разом вік свій віджила,
Почорніла, похилилась
І в болото увійшла.

Увійшла по самі вікна...
В ганку сходи до сіней;
В сінях набік похилились
Двоє скривлених дверей...

І направо старій бабі
Смерть підписує патент,
А наліво без копійки
Б'ється з нуждою студент.

Зима люта. Вітер свище,
Сніг по вікнах брязкотить,
Мороз душу обіймає,
Мороз тіло каменить.

А у хаті на постелі
У сурдуті і плащу
Сидить студент медицини
Другий місяць без борщу.

І живіт, як гриб, запався,
Облізає голова...

І остання догорає
Його свічка лойова.

І сидить він, поглядає
На похилену стіну —
Під стіною лежить череп,
Нема й кришки тютюну.

І стіння кругом чорніє...
Тільки лазять павуки.
Тільки сумно виглядають
Із шкалубин прусаки...

12 генваря